

121

carals f. pl. ordre d'algues
que presenten un tronc amb en-
treuenos llargs i nusos curts,
dels quals arrenquen verticils
de rames d'un curt nombre
d'articles simples o ramificats.
| Sing. Un individu d'aquest or-
dre.

carallarg -a ag. Que té
la cara llarga

caragròs -ona ag. Que té la
cara grossa.

carall m.

carallada f.

carallot m.

caram, interj. que denota ~~mir~~
~~mir~~ estranya, admiració,
enig.

(T) carallut -uda bonatze